

ماجرای دختر کارکای سه‌گه‌وان ... عه‌بدول‌ه‌حمان فەرهادی

له شه‌ی ناوه‌خ‌ی کوردستان، که حیزبه‌کان هیچ نه‌ما به یه‌کتری نه‌که‌ن و ته‌نانه‌ت د‌نده‌یی هه‌ند‌ک له چه‌کدارانی کورد به‌رانبه‌ر یه‌کتر، گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی گه‌ر یه‌ک‌کیان به دیل له‌لایه‌ن حیزبه‌ کاربه‌ر و دوژمنه‌که‌ی گیرابا، له‌و دیلانه‌ ه‌یی وایان ت‌دا بوو که به‌ پر‌مز گونیان ئاگر ده‌درا، ئه‌م ئازاره‌ وه‌حشیانه‌یان له‌ناو خ‌یاندان ناو نابوو (گه‌ننه‌ق‌نی)، ز‌ر له‌و دیله‌ داماوانه‌ به‌و ه‌یه‌وه‌ گ‌گ‌بزر کران و ئ‌ستاش داکوبابیان چاوه‌ن‌ی هاتنه‌وه‌یانن، ته‌نانه‌ت جاری وای بووه‌ زه‌لام به‌ نو‌ژی نیوه‌ی له‌ جاده‌ ده‌گیرا و دواتر تا هه‌تایه‌ شوونبزر ده‌کرا، ئه‌و ئ‌ژانه‌ بیرم له‌وه‌ کرده‌وه‌ که من پیاوی چه‌کداری و شه‌وش‌ نیم، ب‌ی و‌چاکه‌ چاره‌سه‌ر‌کی خ‌م بکه‌م و به‌و ب‌ه‌ د‌لاره‌ی گلمداوه‌ته‌وه‌، خه‌م‌کی پیاوانه‌ له‌ خ‌م بخ‌م و باشت‌ترین چاره‌سه‌ریش ئه‌وه‌یه‌ ب‌ ده‌ره‌وه‌ی و‌ات ت‌یته‌ق‌نم و خ‌م له‌و شه‌ه‌سه‌ و سه‌گوه‌‌ه‌ی ن‌وان ه‌زه‌ سیاسیه‌کان قورتار بکه‌م، تا ئه‌وکاته‌ی لایه‌ک به‌ لایه‌ک ده‌ب‌، چ‌ای من که له‌ حیزب‌کم له‌ د‌نیادا پاید‌سی کردوو و م‌د‌لی له‌ هیچ قوژبن‌کی گ‌ی زه‌ویدا نه‌ماوه‌، ئه‌و حیزبه‌ی من ل‌یم، جار‌ان به‌ یه‌ک فیکه‌ ده‌یتوانی به‌ ملی‌ن له‌ لایه‌نگر و هاوو‌اتیان ب‌ن‌ته‌ جاده‌، که‌چی ئه‌م‌ ب‌ به‌ هزار ناری عه‌لی پ‌ی ناکر‌ پازده‌ که‌س ک‌کاته‌وه‌. بیرم ده‌کرده‌وه‌ که له‌م ئ‌ژگارهدا قه‌تو‌قه‌ت به‌ه‌ی حیزبه‌که‌مه‌وه‌ ناگه‌مه‌ هیچ.. ئه‌وه‌بوو ب‌ ئ‌ژی دواتر خ‌م و پاییزه‌ی هاوسه‌رم ب‌یارماندا سه‌ری خ‌مان هه‌گ‌رین و ب‌ ئه‌وروپا هه‌ب‌ین. چه‌ند ئ‌ژ دواتر هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی ما ه‌وه‌مان ته‌حس و نه‌حس کرد و به‌ش‌کیانمان هه‌رزانه‌رف‌ش کرد و هه‌ند‌کیشیانم به‌خشی، کت‌به‌کانیشم ته‌سلیمی ما‌ی خه‌زوورم کرد و له‌ هه‌وره‌بانی ما ه‌وه‌یان شو‌ن‌کی ته‌قه‌تیان ب‌ کردنه‌وه‌. هه‌فته‌ی پاشر گه‌یشه‌ینه‌ سه‌ر سنوور و چه‌ند ئ‌ژ دواتر به‌و پاره‌یه‌ی هه‌مانبوو، به‌ه‌ی قاچاخچیانه‌وه‌ ز‌ر به‌ زه‌حمه‌ت گه‌یشه‌ینه‌ ئه‌وروپا. له‌ ئ‌گاکه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌ پ‌ ی‌یشتبووم، پ‌اوه‌که‌م هه‌لا به‌ هه‌لا ببوو، ئ‌ژانی سه‌ره‌تا که له‌ به‌لجیکا گیرساینه‌وه‌، هه‌ستم به‌ نام‌یه‌کی کوشنده‌ ده‌کرد و باری ده‌روونیم خه‌ریک بوو م‌شکم ت‌کوپ‌ک بدات، لا کولانه‌یه‌کیان دابووین و ت‌یدا ده‌ژیاین، سه‌گ به‌ ح‌مان نه‌بوو، ناز و نیعمه‌تی هه‌ول‌ر له‌کو و ئ‌ره‌ له‌ کو! هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌که‌م له‌ کوردستان ز‌ری په‌شیمان کردم‌وه‌. بیرم ده‌کرده‌وه‌، باشه‌ من ب‌ وای

لهـخـم تـكـدا؟ چـما لهـو لای خـمان كـماسـیهـكم هـهـبوو؟ ئهـندامـكـی
بهـرزـی حـیزب و خـاوهـن پـاسـهـوان و مـاـوـحـاـكـی ئـاوهـدان و تـا اـددهـیهـك
لهـ نـاز و نـیعمهـت.

ژ هـهـبوو خـهـریكـ بوو لهـ دهـردهـسهـریـان بـتهـقم. نـیوهـكـ دواـی
ئـهـوهـی بهـ حاـ تـوانـیم پـارهـی پـاـوـكـی ئـاسـایی پـهـیدا بـكـم و لهـو
دهـورـوبـهـره ئـهـو خـهـمهـشم لهـ كـكـ كـردهـوه، خـم و جـلی شـ و وـ و پـاـوـی
تـازـهـم لهـ گـهـكـی جـامـخـانهـكان خـهـریكـی گـهـان و سووـانی بـهـودهـبووم،
ئـهـو جـامـخـانهـی كهـ ژـنـانی ووتـیان تـدا اـكـشاوهـ و چـاوهـنـی
موشـتهـریـی بهـزم و هـزمـی سـكـسـین، مـن پـارهـیهـكـی وـام پـ نهـماـبوو كهـ
بهـشی ئـهـوهـ بـكا حـزـی گـگـرتـووی ئـاگـردـانی نـوگـهـم دـامـركـنـمهـوه،
بهـم زـرجـارـان لهـنـو ئـهـو كوچهـ و كـكـانـهـ بـخـم نهـفهـسـكـی پـ
چـژـم وهـردهـگـرت. ئـهـو نـیوهـكـیهـ لهـ لاكـانـكـی كـشـوماـتـدا ئـهـسـعهـدی
برـادهـرمـم ووبـهـوو بووهـوه، كهـ لهـ مهـكـتهـب پـمان دهـگوت (ئـهـسـعهـد
چـلودوو چـلودوو). ئـهـسـعهـدم لهـ حـهـفتـاكانـهـوه نهـبـینیـبوو، ئـهـو كوـی
پـیاوـكـی خـواپـداو بوو و لهـ ژـیاـنـیدا سـاردی و گـهـرمـیی نهـچهـشـتبوو،
زـریشـ شـارهـزای ئـهـم وـاتهـ بوو و زمانـهـكهـیشـیانی بهـ تهـواوی دهـزانی،
ئـهـو ساـانـكـی زـر بوو هاووـاتی ئـهـو بوو. شهـوهـكـهـی لهـ
مهـیخـانهـیهـكـی شهـومـهـستان دهـعوتهـی ئـهـو بووم و بهـیهـكهـوه خـشـمان
ابووارد و تا مـ بووین هـهـمانقوـاند. ئـهـسـعهـد بـ ئـهـوهـی لهـو بـ
پـارهـیی و بـكـاری و لاـتوپـاتیـیهـم زـگار بـكات، ئـهـلهـقی پـیاوانـهـ هاـتهـ
دهـست و توانـیی بهـ هاـناـمهـوه بـت. ئـهـو دهـیزانی كاتی خـی مـن لهـ
مهـكـتهـب چهـند زیت و زرنـگ بووم، بـیـ چهـند پـشـنـیازـكـی بـ كردم كهـ
یهـكـكـیان خوـندنـی دوكتـرا بوو و یهـكـی تـریشـیان پـاسـهـوانـیی سیفـكـی
بـ لهـ سهـگ بوو بهـ مانـگـانهـیهـكـی باش، ساـحـب سیف دهـوـمهـندـكـی تـوركـی
برادهـری خـی بوو. كـكـ خـشـا بووم بهـ دیتـنهـوهـی ئـهـسـعهـد و خـهـریكـ
بوو كهـمـكـ لهـ خـهـمـكـیهـكهـم داـدهـمـركـا، بـیهـ دهـمودهـست پـشـنـیازی
دووهـمـیاـنـیم پـهـسـهـند كرد و بـ ژـی دواـیی بوومـه پـاسـهـوانـی سهـدان
سهـگی جـراوجـر، تووتـكهـ سهـگ و سهـگی لمـووـز بهـرانانی و دـهـسهـگ و
سهـگی سیفـهـت تاژی و گـهـما و گـردهـی گوـشـ و قـهـپـز تهـشوولـهـیی و
سهـگی قـژن و سهـگی كـكـ خـهـنـهـیی و سهـگی سهـروگوـلاكـ پـرمـهـه و سهـگی كـكـ
قوت و دهـیان جـری تر، جـاری وا بووه لهـگـهـیاندا دهـكهـوتـمه قـرووسـكه
قـرووسـكـ و كـتومت وهـكوو ئـهـوان دهـحهـپـیم، ئـستـاش باوهـ نـاكـهـم كهـس
هـهـبـ وهـكوو مـن جـوان بـقـروسـكـنـ، حـهـپـینهـكـ دهـحهـپـیم گـهـر تهـماشـات
نهـكـردـبـام و تهـنـیا گوـت لهـ دهـنگـم بـگـرتـبا، هـهـر كـتومت حـهـپـهـی
گـهـمـبـهـكـانی پـشـدهـر، ئـهـوهـنـدهـ متووی سهـگ بـووم كهـ زـرجـارـان
لهـگـهـیان بهـ قـسهـ دهـهـاتم و دهـمتووانی لهـ هـهـموو مهـبهـست و حـز و
خولیایهـكـیان بـگـهـم. زـرجـار لهـو بهـ تهـنـیا لـاسـایی سهـگـهـكانـم دهـكـردهـوه

[illegible]

سەرێکی زانکێکە زێر پیاوانە پێشوازیی لێ کردین و هەر ئێ و ئێژە ناوی خستەمە ئێ و لیستی وەرگیراوان لە یاسای ئێژە و لە تەنێ، ئاگاداریشی کردمەووە کە چاوەکەم لێیان بێت و ناوە ناوە بە سەریان بکەمەووە، من لەووە نەگەیشتم، پاشان ئەسەد تێگەیاندەم کە پێویستە مانگێک یە کدوو جار دیارییەکیان بێ بێم. هەفتەی دوو ئێواران بێ ماوە سێ سەعاتان دەچوووە زانکێکی گێرین، هەفتەی سێیەمی دەوام کردەم بوو کە پێرە فیسەری سەرێک بەش بەدوایدا ناردەم و تێگەیاندەم کە پێویستە ناوونیشانێک بێ تێزی دوکتێراکەم دیار بکەم، ئێژە دواتر لە سەر پێشنیازی ئەسەد، ئەم ناوونیشانەم تەسلیم کرد (بارودێخی دا بە شکرەنی کوردستان بە دەست کێشێکی نیالیزمەووە)، مانگێک دواتر پێرە فیسەری سەرێکی گەنجی ناو زانکێکە میان بێ کردەم بە سەرپەرشتیاری تێزەکەم کە لە ژیا نیدا ناوی کوردستانی نە بیستبوو، ئەسەد چاکە ئێوەشی بە سەر مەووە بوو کە هاوکارێکی هەولێری خێی ئاسپارد کە دەستی نووسینی هەبوو تا تێزەکەم بێ بنووسێت. لە گەڵ هاوێش سەرپەرشتیارەکەم، زێر جارێان بە یەکەووە پیا سەمان دە کرد و تەنانت جار جارە لە گەشت و سەیرانان بە یەکەووە تا مێ دە بووین دەمانخواردەووە و من نەم دەهێشت ئێوە بە خەونیش هەست بە

ته نكبوونه وهی گیرفانی بکات، بیه بوو به هاو یه کی گیانی به
 گیانی و وای له هات که زه هاتوچای ما هوهشی ده کردم،
 په ونډیه که مان هیی مام ستا و قوتابی نه بوو، هه ردو و کمان شاره زای
 س و تایی یهک بووین، ئه ستاش جار جاره وهک د سټیکی د رینی کورد و
 کوردستان له لایه ن بهر پر سه گوره کانه وه، وهک میوانهک په شوازیی له
 ده کرته، هه رکه به میوانیش دت، ئاگاداری منیش ده کرته وه و
 به شداریی دانیشنه کانی ده کم. ئه وار انیش له ناو سه گه
 خه و یسته کانم تا دره نکانی شه و تا نه به ته پاسه وانیم ته و او
 ده بوو، خه م ده خافه اند، ئه مه بوو بهر نامه یی ژانه یی ژیانم تا ئه و
 کاته یی که سه هی دوکت را کهم هات، بیه ما وهی چهنه ژهک له گه
 هاو کاره کهم خه ریکی شتهک بووین، ناوماننا ته زه قه تم له بیر
 ناچه ته وه، شه وی بهر له به خشیی دوکت را کهم که هه میسه ئه و جره
 زانکه یانه به خشیی به وانا مه کانیان به جله سه یی گف تو گو و
 هه سه نگانن و ئیمزا و میمزا، به کوو ئه واره که یی له ئا هه نگی کی کهک
 و میوه خواردن و سه ما و م سقادا به وانا مه کان به که مه ده به خشر
 و دوا یی فیکه و چه په له دان ده بیت به دوکت ر و ئاو به نه و دهستان
 بشه. شه وی دواتر که دوکت رام وهر گرت، له سیفه که دا له ناو سه گاندا
 ئه وه ندهم قرو و سکاند خه ریک بوو ده نگم ده نووسا، ته نانه ت سه گه کان
 ناوه ناوه به سهرو و خساری سو ما وه وه ته ماشایان ده کردم که قه تیان
 وا نه بینبووم. بیرمه ئه و شه وهی بوومه دوکت ر، شه ره فخان یی
 به دلیسیم هاته خونه و زری قه شمهری به ته زه کهم کرد و ئامه ژگاریی
 کردم که م ژووی بهر باد و شه و او ییه کانی ناویی چاک بکه مه وه یان
 ئه وه تا دوا یی وهر گرتنی به وانا مه که، ته زه کهم بشارمه وه و تا دنیا
 دنیا یه نه یده مه ده ست کهس و نه یه لم حه شته بای خواش ببین و
 قه توقه تیش چاپی نه کهم، به واش ناکه م کهس له کوردستان زمان یی
 نووسینی ته زه کهم بزانه تا بتوان و وانه و قه شمه جار ییه کانی
 ناویی ئاشکرا بکات. له گه به با به وا و له واتی ئه مه دوکت را
 یه عنی دوکت را و به ایه وه، ته زه که یی بیرم کرده وه و به خه مم گوت هه ی
 نه حمهق، به چی خه ت به خه ون و خه یا مان خه ریک ده که یی؟ هه ی گه مژه؟ چما
 هه ر کات به بچییه وه، به دوکت ر بانگ ناکر یی؟. ئه واره که یی ته حسینی
 برام ته له فانی به کردم و له هه وای به وانا مه که می پر سییه وه و گوتی
 هه قا نانی حیزب و هه موو خزم و دهستان عه ودا یی هه وایه کهن. ئه ر چیت
 به سه ر هاته وه؟ په یم اگه یاند که ته زه کهم وه کوو خه ی و به پله یی
 نایاب په سه ند کرا وه، ته حسین دا وای زانیاریی زه تری له کردم تا
 هه وایه که له ته ژنامه کان وهک وودا و کی مه زن و وهر چه ر خه نهر یی
 بارود خه به او بکاته وه، ئه وه بوو هه فته یی دواتر هه موو ته ژنامه کان به
 و نه یی هه نگیی خه مه وه باسیان له گرنگی ته زه کهم به دوا ته ژی

کوردستان و ده‌نگدانه‌وهی له سهرتاپای گئی زه‌وی کردبوو. بـواتان
 هه‌بـ که ته‌حسین وـنهی هه‌واـه‌که‌ی بـ ناردم و دواتر که خوـندمه‌وهـ،
 ئیستـکم کرد و هـپه‌کم له‌خـم زانی! چما من ئه‌وه‌م که میدیاکانی
 وـاته‌که‌م باسم ده‌که‌ن؟ بـیـ بـیارمدا دوو ده‌سته قاتی پـرکاردن و
 ده‌سته‌یه‌ک بـینباخی نایاب و چهند قـنده‌ره‌ی پـ باقوبریق و بـنـ
 مارکه‌ی جیهانی و که‌لوپه‌لی تر بکـم و سهره‌تای مانگی ئه‌یلوول
 بگهـمه‌وه و کارـک بکه‌م به‌بایه‌خه‌وه پـشوازیم لـ بکرـ. به‌ر له
 گهـانه‌وه‌م به‌مانگـک دانه‌یه‌کی مـرکراوی بـوانامه‌که‌مم به
 هاوـیه‌که‌مدا بـ ته‌حسین نارد تا ته‌سلیمی به‌شی بـوانامه‌کانی
 وه‌زاره‌تی خوـندنی باـای بکات، بـ ئه‌وه‌ی مـری بکه‌ن و به‌هـسمی
 پشتـاستی بکه‌نه‌وه و بـوای پـ بهـنن، مانگـک دوا‌ی ئه‌وه ته‌حسین
 ته‌له‌فـنی بـ کردم و پـیـاگه‌یاندم که لیژنه‌یه‌ک له وه‌زاره‌ته‌که
 بـوایان به‌دوکتـرانامه‌که‌م نه‌ها‌تووه. به‌ویان ـاگه‌یان‌دبوو که ئه‌و
 زانکـیه‌ی بـوانامه‌که‌ی داوه، زانکـی‌جه‌به‌بی و بـوا و متمانه‌ن.
 که ئه‌مه‌م بیست، له داخان مووی سهرم ـه‌پ ـاوه‌ستان و چاوم چووه
 پشتی سهرم. بیرم کرده‌وه کار وا بـوات، ـیسه‌که‌م لـ ده‌بـته‌وهـ به
 خوری، ـژی دواتر ته‌له‌فـنم بـیه‌ک له برا به‌رپرسه‌کانی وه‌زاره‌ته‌که
 کرد و ماوه‌ی سه‌عاتـک مشتومـمان بوو و دواچار بـوایان نه‌هات که
 دوکتـراکه‌م ته‌واوه. سه‌روبه‌ندی ـککه‌وتننامه‌ی واشنگتـن بوو له
 نـوان هه‌ردوو زله‌ـز و هه‌ردوو لا به‌ـنیان به‌هه‌قاـانمان دابوو که
 بـپـکه‌هاته‌ی حکوومه‌تی تازه، لایه‌ک له ئـمه‌ش بکه‌نه‌وه، بـیـ
 کاروباره‌کانی خـم ـکخست و ده‌ـژ دواتر بلیتی ئه‌سته‌نبـم بـی تا
 له‌وـوه بگهـمه‌وه وـات. هه‌واـم نارد‌وه که سبه‌ی سه‌عات چواری
 ئـواره ده‌گه‌مه‌وه سهر سنوور. ئه‌وه‌بوو له گهـانه‌وه‌مدا هه‌قاـکی
 زـری خـمان له‌سهر سنوور له پـشوازیمدا بوون و که چاوم به‌م هه‌موو
 دـسته ئازیزه که‌وت، ماندووـتیم له‌بیر چـوه و ـژی دواتر
 شه‌واه‌نگـکی سه‌رمه‌ستانه‌یان به‌بـته‌ی ها‌تنه‌وه‌م و به‌ده‌ست هـنانی
 دوکتـراکه‌م له کـشکی قهـا بـ ـک خستم و تا دره‌نگانی شه‌و له‌گهـ
 هه‌شاماتی هه‌قاـان ماینه‌وه. چهند ـژ دواتر بـیاری به‌رپرسـتی
 ـکخستنی حیزبیان بـ ده‌رکردم و ناوم له سه‌ری سه‌ره‌وه‌ی هه‌موو
 نووسراو و بـاوکراوه‌کاندا به‌پـشگری (د.) ده‌نووسرا و له‌وه‌وه که‌س
 به‌ناوی خـمه‌وه بانگی نه‌ده‌کردم. دوکتـر، دوکتـر که‌ری نـر
 نه‌یده‌کـشا.

ئه‌و ماوه‌یه زـرم هه‌وـدا بـوانامه‌که‌م به‌هـسمی هاوتا بکه‌مه‌وه،
 به‌ـام دوکتـرـکی به‌ته‌مه‌نی خوـندنی باـا لـم له ـک ـاچوو و سوور
 بوو له‌سهر ئه‌وه‌ی ئه‌و زانکـیه‌ی دوکتـرای داومـ، ناوی له هه‌چ
 لیستـکی زانکـ بـوا پـکراوه‌کانی دونیادا نییه، به‌کورتی

تـيـگه ياندم که من بـا وانا مهم له دوکاندارانه وه وه رگرتووه، ئیتر دهستم لهو کارهم شووشت. لهو ماوه یه دا خه کانه کی زـی زـزان بهو حـاـهـیان زانیبوو و ناسیاویشم بوون و هر بـا فشه پـکـردنم له مه جلیسان به دختـر نه ک دوکتـر ناوزه دیان ده کردم و منیش له مهرانم و فیته یان ده گیشتم، به نام ناچاری خـ له گـلیدان بووم.

وه زعه سیاسیه که خه ریک بوو ئارام ده بووه وه و شه ی ناوه خـ که ده یگوترا یـ براکوژی، خه ریک بوو تا اـدده یه ک له بیر ده چووه وه، ئـژـکیان له سهرکردایه تی ته له فـنیان بـ کردم و گوتیان بـ یارمان داوه سبه ی ئـواره کـبینه وه و چه ند هه فاـ کیشم پـیان اـگه یاندم که قسه یه ک هه یه پشکـکی وه زارعت بهر حیزبمان بکه و و ئه وان لای خـ یانه وه منیان ده ستنیشان کردبوو بـ وه رگرتنی ئه و پـسته و دایاننا بوو له کـبوونه وه که ماندا بابه ته که بـننه گـ، ئه و شه وه له خـشیان خـم و پاییزه خه ومان نه چووه چاو. له کـبوونه وه ی ئـواره که دا باسم له گرینگی بهرپرسیارـتی تاک کرد له کـمه گاه که ماندا و جه ختم له وه ش کرده وه که پـویسته تاکی بهرپرس له نـو ئـمه دا بهر له هه موو شت له خه مه کانی هاووـاتیاندا بـت و له خزمه تیاندا اـستگـ بـت و کار بـ چه سپاندنی دیمـکراسیه ت و ئازادی بکات و خـی له منمـکـ و خـپهرستی به دوور بگـت و ئهرکه کانی سهرشانی دوور له ناپاکی و خیانه ت به جـ بـنـت، قسه و باسه کانم بوونه مایه ی سهرسامی هه فاـانی میم سین، پاشان که قسه هاته سهر به شداری کردنمان له ده سه ـاتی جـبه جـ کردن و هاتنه سهر کاندید کردنی یه کـکمان بـ پـستی وه زارعتی داد له وـاته که مان، تـکـای هه فاـانم به زـرینه ی ده نگ منیان هه ـبژارد و منیش دوا ی منگه منگـکم که وام کرد که سـتـمنه گات چیمه، پاشان هـزامه ندی داواکه یان بووم.

چه ند ئـژـک دواتر که ناـهـکانی اـدیـ و تی قی و فه یسبوک و ئـژنامه کان لیستی کاندیدکراوانی کابینه ی بنکه فراوانیان بـاو کرده وه که ناوی به ندهشیان تـدا بوو، ئه و ئـژه به سهدان که س به نامه و ته له فـن و سهردانی ماـهـهـم پیرـزباییان لـ کردم و خـشـایان بـ ده ربـیم، خه ـکی وام ده هاتنه سهردانـ که قهت بیرم بـیان نه ده چوو، له کارمه ندانی وه زارعتی داد زهلامی مله ستوور مله ستوورم لـ به ژوور ده کهوت، جـگا نه ما بوو گوـی جـراوجـری هـهـندی و گوـی باغی تـدا دانـم، چه ند ئـژ دواتر چه ندینیا نم به سهر دراوسـکاندا به خشیه وه. له وـاته که ماندا فرـشتنی پله و پایه له چرکه سات دایه، بـیه منیش ترس و نیگه رانی فرـشته وه و ده رکـشانم له لیسته که دا، هه ناوی هه کـکـیـبووم و خه و و خـراکم ببوو بهرکردنه وه و اـایـ و مه رگه مووش، ئه گه رچی شتـکیشم له کارگـی و قانون نه ده زانی، به نام بیرم ده کرده وه و ته ماشای ناوی

کاندیدکراوان و وهزیرهکانی پښووم دهکرد، خښم لا به ئهفلاتوون دههاته بهر چاو، بډواتان هه به خهکي وایان تډدا بوو توانای به پښهخډانی دوو سهر مه و بزڼکیشی نه بوو.

دیسانه وه بهخته کهم هڼای و ښڅی پښهشه ممه ئاگادار کرامه وه که سبهینه یه کهشه ممه به سوښند خواردن له پهرله مان به اگاه یاندنی کابینه ی تازه ئاماده بم که تیایدا بهنده پښتی وهزاره تی دادی ده درتډ. خښم و قندهره ی زرقي و قاتی به باقوبریقي شهو ئوتوو کراوم و بڼینباخی ما ښنیم، به پیکابه کهم بهره و پهرله مان ښیشتم و لهو پښلیسه کان ښگرییان له چوونه ژووره وم کرد، هه وډمدا تڼیان بگه یه نم که من کاندیدی حیزم به بوونه وهزیر، که چی ههر گویشیان پښ نه دام و تڼیانگه یاندم که بردنه ژووره وه ی پیکابه کهم کارکي ښگه پښ نه دراوه، ته نیا ښگه ی چوونه ژووره وه ی خښان دا، به ښام ناسنامه کهشیان له گڼڼامه وه. دواي ښو ښسمی سوښند خواردن به قورئانی پیرز که یه که مجارم بوو له ژیانمدا دهستم بهر قورئان بکهو، نیوه ښکي ده عوه تی شاهانه ی ناخواردنی سهره کوهزیران بووین و دواي ته واو بوون، ته له فڼکم به سمکي ئامزام کرد که به دوامدا بت و دواتریش ههر خي، پیکابه که و ناسنامه که ی به هڼامه وه. ښڅی پښهشه ممه بوو سمک گه یاندمیه وهزاره ته که و حشامات کي زر له بهر ده رگا له پښشوازیمدا بوون، ته و قه م له گه یه که یه که یان کرد و بهره و نه می سهره وه ښنیشانیان کردم و ئه و ښڅه به هی زرعی میوانانه وه تا دهوام ته واو بوو هیچم به نه کرا، هه فته ی دواتر سهرکي حکوومه ت چوار ئډ تڼمبیلی بهرزی تازه مډیل و دوو شوفڼر و شهش پاسه وانیشی به ناردم و هه موویان به کڼنووش و دهسته وه ستانه وه له خزمه تمدا بوون و مانگڼک دواتریش کلیلی خانوو کي نووی دوو دڼمی پښ له که لوپه لی گه هکي وهزیراویان به ناردم که شوڼ و ما ښوحا ی سهرجه م وهزیران و بهرپرسه نه قڼاکانی حیزبه کان بوو، مندا ښه کانیشمیان له قوتا بخانه ی شوو هیفاتی نډوده و هتی دانا بهر خوښندن، ژیانم که و ته هوت کي تازه وه که به خه ونیش بیرم به ئه وه نه ده چوو ئه وه من بم. یازده مانگ بوو ببوومه وهزیر که ښڅڼکیان بهرپرسی کارگڼڼی ئه نجوومه نی وهزیران، زه نگی به له دام و پښی اگاه یاندم که به هی گه شت کي یه ک مانگی جه نابی وهزیری خوښندن با ښاوه به وډاتانی ده ره وه، به بڼیاری جه نابی سهره کوهزیران، ئڼوه ئه و مانگه کاروباره کانی وهزاره ته که ده گرته ئه ست، ښڅی پاشتر به ښو بهری نووسینگه کهم نووسراوه که ی به هڼام: (به هی سه فهرکردنی ښزدار مه غدید هه وڼر سما یلاوه وهزیری خوښندن با ښا، بڼیارماندا به ښز دوکتڼر کاکڼ حووجان ترپه سپیان وهزیری داد، به شڼوه یه کي کاتی و به وه کاله ت

پښتۍ وه زيرى خوځندنې با ښاش وهر بگرځت. ئيمزا: س، وه زيران)
ئوهم زږر به دځ بوو و ځځ ژي دواتر له خوځندنې با ځا دهست به کار
بووم و ته واوي ځځ ژه کم لهو ځ به سر برد و کځ بوونه ويه کم به سرجه م
فرمانبهراني کرد و تځمگه يانندن که ئهرکي ئهم وهزاره ته له
به ځځ وهر بدن و پځشختني و ځا ته که مان له ځووي زانست و ته کنځل ځيا و
هموو ئهو ه ځکارانه ي که ځاسته وځ و نا ځاسته وځ پځوه نديان به
ژيانې تاکه کان و کځمه ځگا که مان هو هه يه، زږر پيرزه، بځي پځويسته
هر يه که مان لاي ځيه و په ي ځيوورده يي و دځسزي و ځاستگي،
ماندوونه ناسانه کار بکات، تکايه به رده وام دژي دز ځوي و گهنده ځکاري
بووه ستنه وه و ئهمه ش وه کوو سر ځکايه تي حکومه ته ساواکه مان
سره به رزين به يه که به يه که تان.. ئيتړ بځ پځشه وه.

ژځکيان به ټټوه بهري گشتي بډوانامه کانم هاته لا که بډيار بوو څم
به دوايدا بندرم، دواي به څرهرناني، بهر له وهی قسه بکات و
داواکاری و ئیشه که يم بډباس بکات، شوفره که مم تځگه ياند که جانتا
ديبل ماسيه که مم بډبند و تځزه بيست لاپه هييه که مم بډوانامه که مم
لډدهرهاني و به سډفته سه وزه که مم پم پوراو زهم نووسی:
(به ټټوه بهري گشتي بډوانامه کان.. تکايه به پهله و بډدواختن هم
بډوانامه په هاوتا بکن.. ئيمزا: و. خ. با ل)

شوکور بـِ خوا بـِ به یانییه که ی بـِ ئه وه ی بیداته لیژنه و میژنه،
بـِ وانامه که ی به نووسراوی ها و تا کراوه وه دایه وه دهستم.